

PUTIN A SI ŤIN-PCHING VYBUDUJÍ NOVÝ PANAMSKÝ PRŮPLAV! LAVROV SE DOMLUVIL

- CZ24 News | 24. dubna 2023

RUSKO/ČÍNA: Hybridní válka nabírá na síle. Na nájezdy amerických emisarů s cílem zastrašit a poštvat proti Rusku bývalé muslimské republiky SSSR Moskva reagovala návštěvou Sergeje Lavrova v zemích Latinské Ameriky. Ruský ministr zahraničí byl přivítán jako nejlepší přítel, prostě skvěle. Lavrov nikomu nevyhrožoval, ale jistě diskutoval taková témata, z nichž americké elitě, která stále považuje Latinskou Ameriku za svou doménu, budou vstávat vlasy na hlavě. Co to bylo a proč jsou návštěvy ruského ministra tak důležité právě v Nikaragui a na Kubě?

Přísný "pedagog" Sergej Lavrov, který zranil Američany na jejich "zadním dvorku", ukončil na Kubě své latinskoamerické turné. Od 17. do 21. dubna ruský ministr zahraničí navštívil čtyři země (Brazílii, Venezuelu, Nikaraguu a Kubu) a uskutečnil rozhovory s vedením... šesti latinskoamerických zemí, které vyvolaly paniku ve Washingtonu. V Caracasu se Lavrov setkal také s bolivijským ministrem zahraničí Rogeliem Maitem a předsedou vlády Svatého Vincenta a Grenadiny Ralphem Gonsalvesem.

Lavrov v Nikaragui

Vztahy strategického partnerství Ruska s Nikaraguou jsou na vzestupu. Představitelé obou zemí se navzájem označují za "soudruhy" a drahé přátele. Politický dialog probíhá na nejvyšší a vysoké úrovni. Provádí se úzká spolupráce ve vojensko-technické sféře, po linii parlamentů, místních orgánů, rezortů a ekonomických provozovatelů, rozšiřuje se smluvní a právní rámec.

Koncem března Moskvu navštívil nikaragujský ministr zahraničí Denis Moncada. Ruské ministerstvo zahraničí podle TASS v této souvislosti poznamenalo, že obě země zauímají jednotné postoje v klíčových otázkách, odmítají diktát a nelegitimní sankce západních zemí v čele s USA, prosazují další spolupráci Ruska se zeměmi Latinské Ameriky a Karibiku a jejich sdruženími. A zdůraznili (pozor!): prioritní místo v kontaktech mezi Moskvou a Managou zaujímá vojensko-technická spolupráce, tento směr má dobré možnosti pro další rozvoj.

Kromě toho efektivně funguje mezivládní komise pro obchodní, ekonomickou a vědecko-technickou spolupráci, jsou realizovány společné projekty v oblasti zdravotnictví a vesmíru, zvládání následků přírodních katastrof, školení a zvyšování kvalifikace. 29.března 2023 byla v hlavním městě Ruska podepsána dohoda o spolupráci Moskvy a Managuy v oblasti využití jaderné energie pro mírové účely.

Nikaragua provozuje pozemní stanici GLONASS a provozuje s Ruskem společný biotechnologický podnik Mechnikov, který vyrábí léky a vakcíny. Takové je pozadí Lavrovovy návštěvy v Managui.

Na tiskové konferenci k výsledkům návštěvy Nikaraguy ministr zahraničí Ruska mimo jiné uvedl:

Podrobně jsme diskutovali o vývoji našich vztahů v materiální sféře – v obchodní a ekonomické, investiční, zde patří klíčová úloha mezivládní komisi pro obchodní a ekonomickou spolupráci, a dohodli jsme se, že její spolupředsedové uspořádají další setkání během Petrohradského

ekonomického fóra v červnu tohoto roku.

Zdůraznil, že Moskva a Managua mají velmi dobrý základ pro kvalitativně novou etapu rozvoje ekonomických, investičních vztahů a “našeho bilaterálního strategického partnerství”. Lavrov také poznamenal, že během jednání strany vyjádřily spokojenost s dodávkami automobilové techniky, hnojiv, potravin z Ruska, spoluprací v oblasti realizace dopravních infrastrukturních projektů.

V čem je zápletka?

Lavrov neodhaloval, o jaké dopravní infrastrukturní projekty se jedná. A možná ne náhodou. Stačí i náznak, který ve Washingtonu vyvolá hrůzu. Neboť Nikaragua má pouze jeden velký infrastrukturní projekt – výstavbu za účasti Ruska dubléru Panamského průplavu mezi tichomořským a atlantickým pobřežím země, který je pod americkou kontrolou.

Tento mega projekt schválený Nikaragujským parlamentem, jehož hlavním iniciátorem je Čína, byl v posledních letech zmrazen. Z pochopitelných důvodů. Peking dal jasně najevo, že USA jsou kategoricky proti, a aby Američany příliš nedráždili, rozhodli se Číňané svou účast pozastavit. Moskva se také rozhodla nedráždit. Nyní se však situace změnila.

Washington se snaží všemožně ztížit zapojení Číny do globálního obchodu a hrozí obsluhujícím ji dopravním komunikacím. Je nesmyslné, aby se Čína a Rusko ohlížely na USA za současných podmínek (připomeňme válku na Ukrajině).

Výzvu hybridní války – Ukrajina je jen jednou z jejích front – je třeba přijmout. Zda se to týká právě Nikaraguy, se brzy dozvíme. Ale ne nadarmo, pravděpodobně, ruský velvyslanec Alexandr Chocholikov nazval “legitimní” přítomnost ruské armády v této zemi – pro výměnu zkušeností, cvičení a společný boj proti zločinu. No a samozřejmě s terorismem, protože Američané mají špatný zvyk provádět diverzi, včetně objektů cizí infrastruktury, která konkuruje americké. Dělali to v Latinské Americe, v Pobaltí i jinde. V současnosti je hrozba obzvlášť velká.

A začaly se také objevovat zprávy o možnosti umístění ruských raketových základen v Nikaragui. Na jejích letištích přistávaly ruské strategické bombardéry Tu-160 a do přístavů na obou pobřežích vplouvaly naše válečné lodě. Nikaragua vůbec nepočítá s tím, že by se jednoho dne usmířila s USA, jsou to nepřátelé, kteří otevřeně mluví o záměru “změnit režim” v této zemi a pravidelně se o takové pokusy pokoušejí. Pro konfrontaci s Washingtonem potřebuje Managua silné spojení, takže k odmítnutí Ruska nedojde. Číny taky. S Tchaj-wanem už Nikaragua ukončila vztahy.

Americké úřady si tak nyní dokážou představit takový apokalyptický obrázek: Čína začíná financovat výstavbu nikaragujského kanálu. Prováděné práce za účasti Ruska stráží ruští a čínští vojáci a bojové lodě obou zemí jsou na stráží u vstupu a výstupu budovaného kanálu. A z oblohy práce přikrývají letadla s nejlepšími systémy protivzdušné obrany na světě.

Je to nemožné? Je to možné. A jak ještě! Moskva se netají tím, že má zájem o projekt, který plánovali uskutečnit ještě španělští dobyvatelé a který z Nikaraguy učiní prosperující tranzitní zemi.

Díváme se na tento projekt se zájmem,

říkal Dmitrij Medveděv ještě když byl prezidentem. Nyní nejde jen o zájem, ale o pomstu, vítězství v hybridní válce nad USA, což bude velká radost i pro celou Latinskou Ameriku.

A je zde i Kuba

Na Kubě, jejíž předpoklad odstoupit od ostré a zastaralé konfrontace s USA v posledních letech se nenaplnil, Lavrova vítali královsky. Jednal s ním prezident Miguel Díaz-Canel, vůdce Kubánské

revoluce Raúl Castro, ministr zahraničí Bruno Rodriguez. Na tiskové konferenci k výsledkům návštěvy Lavrov mimo jiné uvedl:

Naše vojenská spolupráce s Kubou se vyvíjí úspěšně, v souladu s dohodami obou stran.

K tomuto aspektu se vrátíme o něco později a prozatím stručně načrtneme celou paletu diskutovaných témat.

Rusko a Kuba se dohodly na speciálním úvěru na dodatečnou dodávku ruské pšenice. Moskva podle Lavrova uspokojuje potřeby latinskoamerických zemí v obilí a dalších druzích potravin.

Od nikoho jsem neslyšel stížnosti, zdůraznil ruský ministr. Lavrov oznámil, že je téměř dokončena práce na podmínkách restrukturalizace kubánského dluhu. Rusko a Kuba vypracovaly a realizují rozhodnutí o spolehlivé ochraně svých obchodních a ekonomických a investičních vazeb před nezákonnými západními sankcemi. Na jednání se hovořilo o vypracování "dalších oblastí, ve kterých můžeme rozvíjet a zvyšovat naši obchodní a ekonomickou spolupráci v předvečer dalšího zasedání mezivládní komise, které se bude konat za měsíc zde v Havaně". Kubánský premiér Manuel Marrero se v červnu 2023 zúčastní Petrohradského mezinárodního ekonomického fóra (PMEF). Předseda Státní dumy Vjačeslav Volodin za týden a půl navštíví Kubu.

V rozhovorech se svým kubánským protějškem Rodriguezem Lavrov podle TASS hovořil o společné práci na mezinárodní scéně s cílem "mobilizovat země, které také odmítají podobný diktát, ke společné práci při vytváření multipolárního uspořádání světa...". Když poznamenal, že rozdmýchávání Západem napětí na mezinárodní scéně a pokusy "ignorovat legitimní pozice" jiných zemí, Lavrov také připomněl, že USA stále udržují nezákonnou obchodní a ekonomickou blokádu Kuby zavedenou v roce 1962. Rusko, poznamenal, je také terčem amerických sankcí, "takže máme naprosto stejné hodnocení".

Lavrov prohlásil, že Rusko oceňuje při zahájení SVO kubánskou stranou vyjádřené pochopení důvodů, proč je Moskva nucena reagovat na "bezohledné rozšiřování NATO přímo k našim hranicím, naprosté ignorování všech našich návrhů na dosažení dohod o vzájemném zajištění bezpečnosti na principech nedělitelnosti této bezpečnosti". A také poukázal na "hrubé porušení kyjevským režimem základních práv milionů svých občanů, kteří byli ve skutečnosti postaveni na pokraj vyhlazení: nejen z hlediska likvidace jejich jazyka, tradic, kultury, náboženství, ale často i z hlediska fyzického přežití."

Opravdu Lourdes?

A teď to nejzajímavější. Vzpomeňte si na Lavrovovu větu: "Naše vojenská spolupráce s Kubou se vyvíjí úspěšně, v souladu s dohodami obou stran."

Jaké dohody měl na mysli? Ne ty, o jejichž realizaci se diskutovalo během nedávné návštěvy na Kubě tajemníka Rady bezpečnosti Ruska armádního generála Nikolaje Patruševa? Lavrov při této návštěvě v Havaně výslovně zmínil, že Patrušev byl přijat prezidentem Kuby, armádním generálem Raúlem Castrem, a konzultoval s ministrem vnitra.

O čem mluvili, je samozřejmě záhada za sedmi pečeti. Ale o čem nemohli nemluvit, je zjevné. Je to v letech 1967 až 2002 na předměstí Havany Lourdes fungující ruské centrum radioelektronického průzkumu, které bylo opakovaně modernizováno. Hrlo klíčovou úlohu při získávání zpravodajských informací o USA Moskvou a Havanou v době studené války, kterou dnes oživuje Západ. Za jeho použití Rusko platilo Kubě dodávkami potravin, dřeva, ropných produktů a vojenské techniky.

Nebylo to levné potěšení, nicméně centrum, ve kterém bylo až jeden a půl tisíce našich vojáků

a specialistů, se vyplatilo. Protože se tam také zabývali průmyslovou špionáží, sledováním amerických aktivit ve vesmíru. To je aktuální i nyní, zejména s ohledem na nadcházející reindustrializaci Ruska.

Komplex v Lourdes v současné době využívá kubánská Univerzita informačních technologií. Ale co brání Kubáncům, aby se trochu stěsnali a oživil starou tradici? Washington se neuklidní, dokud na Kubě nevymění režim za loutkový, který rychle zničí všechny vymoženosti kubánské revoluce a promění zemi na nové Haiti. Proto se Havana nemá čeho bát. Zdá se, že Moskva rychle litovala, že opustila Lourdes, tím spíš, že USA ani tento krok vůbec neocenily.

Již od roku 2004 se začaly objevovat zprávy, že ruské vedení v souvislosti se zhoršením vztahů s Washingtonem, které jsou nyní prakticky na nule, začalo uvažovat o návratu do Lourdes. V roce 2014, i když to Moskva oficiálně popírá, unikly do médií informace, že během návštěvy ruského prezidenta Vladimíra Putina na Kubě bylo dosaženo zásadního ujednání o obnovení činnosti centra. Od té doby se vztahy Ruska se Západem degradovaly až po proxy válku na Ukrajině, zničení Severních proudů a situace se stále zhoršuje.

Co z toho?

Nezdá se vám v této souvislosti, že výše zmíněná Lavrovem opatření ekonomické součinnosti ve vztazích Ruska s Kubou jsou jakýmsi poplatkem, jako za sovětských časů, za využití centra v Lourdes? Já osobně se toho pocitu nemohu zbavit. Pokud je správný, pak se to pouze centrem neomezí.

Mimochodem, náměstek ruského ministerstva zahraničí Sergej Rjabkov, když mluvil relativně nedávno o možnosti umístění naší vojenské infrastruktury na Kubě a ve Venezuele, prohlásil, že nechce nic potvrzovat ani vylučovat. Nuže, ani my nebudeme. Nejbližší budoucnost to ukáže. A přesto je nepravděpodobné, že by Rusko, když vidí, jak se USA a spol. snaží zapálit Eurasii, což se jim již podařilo na Ukrajině a v Kazachstánu málem podařilo, sedělo se založenýma rukama a nezjevilo se v hybridní válce. I když se to nechce, bude se muset. Neexistuje žádná jiná alternativa – pouze porážka a kapitulace, což nemůže být alternativou!

AUTOR: Sergej Latyšev

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/ Nová Republika